

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4423200009
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4423200009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XX, D., právne zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, proti žalovanému: ANACO FIN s. r. o., Miletičova 550/1, Bratislava, IČO: 47 326 786, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrej Struhár, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 51 744 775, v konaní o žalobe o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 731,40 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/1/2023-294 zo dňa 6. decembra 2024 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že určuje, že zmluvná podmienka dojednaná v bode IX. Zmluvy o E. EXPRES ÚVERE zo dňa 22. 10. 2012, označenom ako Dohoda o zrážkach zo mzdy v znení:

„1. Dlžník týmto zabezpečuje v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka uspokojenie pohľadávky Banky vo výške 7 000,- € s príslušenstvom a poplatkami z tejto zmluvy o úvere, resp. z odstúpenia od tejto zmluvy o úvere, zrážkami zo mzdy (iných príjmov), ktorú(é) poberá od platiteľa mzdy (platiteľa iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou): Obchodné meno: VW GROUP SERVICES s. r. o., sídlo: Vyšehradská 12, 85106, Bratislava, IČO: 44 969 236 - A. B..

Zrážky sa budú vykonávať vo výške, ktorá zodpovedá maximálne prípustnej výške zrážok podľa predpisov upravujúcich zrážky zo mzdy (iných príjmov) pri výkone rozhodnutia. Okamihom, keď sa platiteľovi mzdy (iných príjmov) táto dohoda predloží, nadobúda Banka proti platiteľovi mzdy (iných príjmov) právo na výplatu uvedených zrážok. Ak dôjde k zmene platiteľa mzdy (iných príjmov), predloží sa táto dohoda novému platiteľovi mzdy (iných príjmov) a povinnosť vykonávať zrážky má tento nový platiteľ mzdy (iných príjmov).

2. V prípade, ak Dlžník nebude riadne a včas plniť svoje záväzky z tejto zmluvy o úvere alebo z odstúpenia od nej Banka žiada platiteľa mzdy (iných príjmov), aby jej uvedenú sumu zrážok poukazoval vždy v deň výplaty mzdy (iného príjmu) na účet Banky, ktorého číslo mu Banka písomne oznámi, a to až do doby, pokiaľ mu Banka písomne neoznámi, že jej pohľadávka s príslušenstvom a poplatkami je splatená.

3. Dlžník súhlasí s tým, aby mu platiteľ mzdy (iných príjmov) vykonával zrážky podľa bodu 1 a 2 tohto článku zmluvy a poukazoval ich Banke. Dlžník súhlasí, aby Banka predložila túto zmluvu o úvere jeho platiteľovi mzdy, resp. iných príjmov/zamestnávateľovi za účelom vykonávania zrážok zo mzdy (iných príjmov) v prípade, ak Dlžník nebude riadne a včas plniť svoje záväzky z tejto zmluvy o úvere alebo z odstúpenia od nej.

4. Banka ďalej žiada platiteľa mzdy (iných príjmov), aby v prípade zmeny zamestnania Dlžníka (ukončenia pracovnoprávneho vzťahu) informoval o tom Banku a postúpil túto dohodu - zmluvu o úvere novému zamestnávateľovi (platiteľovi iných príjmov), s čím Dlžník súhlasí. V prípade, ak nový zamestnávateľ nie je známy, vráti túto dohodu - zmluvu o úvere Banke.

5. Podľa tejto dohody sa budú vykonávať zrážky zo mzdy, resp. iných príjmov aj od ďalších platiteľov mzdy (platiteľov iných príjmov), od ktorých bude Dlžník poberať mzdu, resp. iný príjem.“
je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.

II. Vo výroku II. napadnutý rozsudok m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 731,40 eura spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 731,40 eura od 14. 03. 2023 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo výroku III. napadnutý rozsudok m e n í tak, že žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky (I. výrok), zamietol žalobu o zaplataenie sumy 731,40 eura s príslušenstvom (II. výrok) a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou § 53 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 451 Občianskeho zákonníka a poukazom na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, čl. 3 ods. 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 05. 04. 1993, § 497 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že sa žalobca žalobou domáhal voči žalovanému určenia, že zmluvná podmienka uvedená v čl. IX. zmluvy o úvere č. 0509 3019 12 RSU zo dňa 22. 10. 2021, ktorá sa týkala zrážok zo mzdy, je neprijateľná, a to podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a spôsobuje značnú nerovnováhu v spotrebiteľskom vzťahu, nakoľko žalobca nemal možnosť ju ovplyvniť. Tiež sa domáhal zaplataenia sumy 731,40 eura s príslušenstvom ako vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému (ako právnenému nástupcovi po OTP Banke Slovensko, a. s.) vzniknúť tým, že na základe vyššie uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je neplatná, bola zo mzdy žalobcu celkovo strhnutá v prospech žalovaného suma 731,40 eura, ktorou sumou sa žalovaný obohatil prijatím plnenia z neplatného právneho úkonu.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Namietal procesnú neprípustnosť žaloby, pričom tiež tvrdil, že na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu nedošlo, pretože ani prípadná neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy neznamená, že plnenie v podobe vykonaných zrážok zo mzdy je bezdôvodným obohatením. Žalobca svoju povinnosť zo zmluvy o úvere nesplnil, a to ani v rozsahu istiny, pričom teda záväzok žalobcu nebol splnený ani po tom, ako bola na jeho splnenie započítaná suma 731,40 eura zrazená žalobcovi zo mzdy. Záväzok žalobcu zo zmluvy o úvere trvá, a pokiaľ mu bol zo mzdy zrazený dlh, ktorý trvá, nedošlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že sporným zostalo to, či je alebo nie je zmluvná podmienka uvedená v bode IX. zmluvy o úvere č. 0509 3019 12 RSU, uzavretej dňa 22. 10. 2021, týkajúca sa zrážok zo mzdy platná, a teda, či zrážky zo mzdy, ktoré už boli v prospech žalovaného vykonané, sú alebo nie sú bezdôvodným obohatením na strane žalovaného.

6. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že je zrejmé, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy slúži ako zabezpečovací prostriedok v rámci spotrebiteľskej zmluvy, ktorej podmienky v danom prípade neboli predmetom posúdenia súdom. Realizácia zrážok zo mzdy na základe takejto dohody je v rozpore s verejným poriadkom, keďže je značná pravdepodobnosť, že táto vychádza z neprijateľných zmluvných podmienok. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy je legitímnym zabezpečovacím prostriedkom a ak neexistuje hoci len potencionálne riziko vymozenia nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút prípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnúť na majetok dlžníka. Ak však existuje čo i len hrozba vymozenia nečestného plnenia, je dôvod chrániť spotrebiteľa pred hroziacim rizikom. Hrozba vzniku ujmy postačuje z toho dôvodu, že o tom, či pohľadávka existuje a v akej výške, nerozhoduje nestranná inštitúcia, ale spravidla podnikateľ a je značne problematické, až na úrovni nezistiteľnosti, kedy tento inštitút obchodník aktivuje. Dohoda o zrážkach zo mzdy uvedená vyššie je síce spísaná na samostatnom tlačive, to však nič nemení na skutočnosti, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola individuálne dojednaná, umožňuje siahnúť spotrebiteľovi na majetok a vymôcť aj plnenia,

na ktoré žalovaný nemá nárok. Žalovaný sa pri realizácii dohody o zrážkach zo mzdy dostáva do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojim vlastným majetkom. Navyše, pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok, a to s poukazom na potrebu riadneho vyhodnotenia spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či inou nezávislou inštitúciou. V podstate ide o exekúciu majetku, s tým rozdielom, že ju nevykonáva súd, ale spravidla podnikatelia. Pritom ide okrem iného aj o otázku, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy dlžníka a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu podnikateľa, navyše zainteresovaného vo vlastnej veci a o vlastnom zisku. Tieto okolnosti opodstatňujú obzvlášť obozretnosť pri vykonávaní ex offo súdnej kontroly čestnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újinného práva, a to ex offo súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, umožní uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, bez súdnej kontroly, na čo musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie účinkov smernice 93/13/EHS.

7. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobca v konaní (a to napriek konštatovaniu odvolacieho súdu o absencii čitateľnej kópie úverovej zmluvy) nepredložil čitateľnú kópiu úverovej zmluvy, resp. také jej vyhotovenie, ktorého čl. IX., týkajúci sa dohody o zrážkach zo mzdy (ktorá má byť podľa žalobcu neprijateľnou zmluvnou podmienkou), by bol čitateľný a bolo by ho teda možné ako celok podrobiť súdnemu prieskumu. Aj napriek tomu, že medzi stranami sporu ide o spotrebiteľský vzťah, platia pre toto konanie všeobecné zásady občianskeho súdneho procesu, a to vrátane povinnosti strán sporu uniesť dôkazné bremeno svojich tvrdení. Ak teda v tomto prípade žalovaný tvrdil, že žalovaný v I. a II. rade mu spôsobili škodu, je jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Ak tu existovali dôkazy na podporu tvrdení žalobcu, bolo úlohou žalobcu označiť ich a úlohou súdu bolo označené a navrhnuté dôkazy účastníkmi konania zákonným spôsobom vykonať, dôkazy vyhodnotiť podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 132 OSP (teraz § 191 CSP). Strana sporu má teda v konaní nielen povinnosť niečo tvrdiť, ale aj dôkaznú povinnosť, ktorá znamená, že to, čo v konaní tvrdí, musí aj preukázať, a to pod následkom zamietnutia jeho žaloby. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobca v konaní svoje dôkazné bremeno neuniesol, a to ani pokiaľ ide o prvú časť jeho žaloby (určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) a ani pokiaľ ide o jeho žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca totiž v konaní nepredložil čitateľnú kópiu úplného znenia čl. IX úverovej zmluvy týkajúceho sa dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka, ktorú žiadal rozsudkom určiť za neplatnú a neurobil tak ani po upozornení na túto skutočnosť odvolacím súdom. Podľa § 295 CSP nemá súd povinnosť zaobstaráť dôkaz z úradnej povinnosti ani v prípade sporu s ochranou slabšej strany, ani odvolací súd súdu prvej inštancie takúto povinnosť neuložil. V takejto dôkaznej situácii, do ktorej sa dostal výlučne svojím zavinením, sa žalobca sám dostal do dôkaznej núdze a nemohol uniesť svoje dôkazné bremeno v smere preukázania neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa dohody o zrážkach zo mzdy, pretože jej čitateľné znenie, ktoré by bolo vôbec možné v konaní podrobiť prieskumu, ani len nepredložil. Preto súd prvej inštancie uviedol, že v konaní nebolo preukázané, že by namietaná zmluvná podmienka o dohode o zrážkach zo mzdy bola neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

8. Pokiaľ ide o ďalší nárok, ktorý si žalobca touto žalobou voči žalovanému uplatnil, a to nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie skonštatoval, že pokiaľ bola žaloba zamietnutá v časti o určenie neprijateľnosti vyššie uvedenej zmluvnej podmienky, nemohol žalobcovi vzniknúť ani žiaden nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré by malo predstavovať plnenie z uvedenej úverovej zmluvy, resp. plnenie vykonané zrážkami zo mzdy žalobcu, ktoré by bolo možné považovať za bezdôvodné obohatenie.

9. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovanému plne úspešnému v konaní priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie zo dňa 19. 12. 2024, a to z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h), teda, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Spolu s odvolaním predložil aj zmluvu o úvere v čitateľnej podobe.

11. Za porušenie práva na spravodlivý proces žalobca považuje konanie súdu prvej inštancie, ktorý sa neriadil dôsledne odporúčaním Krajského súdu v Nitre v bode 33 odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. 08. 2024 sp. zn. 11Co/25/2024: „Za týmto účelom si prípadne súd prvej inštancie zaobstará zmluvu v jej čitateľnej podobe, pokiaľ ide o sporný článok IX. zmluvy, pričom v závislosti od vyhodnotenia prijateľnosti/neprijateľnosti zmluvnej podmienky bude následne postupovať v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu aj v časti týkajúcej sa nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.“ Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú podľa názoru žalobcu v tom, že súd prvej inštancie, vzhľadom na nedostatočne čitateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy, sa obmedzil len na konštatovanie, že vzhľadom na nepredloženie čitateľnej dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné žalobu zamietnuť v celom rozsahu pre neunesenie dôkazného bremena. Z uznesenia Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. 08. 2024 sp. zn. 11Co/25/2024 v bode 31 odôvodnenia vyplýva, že Krajský súd v Nitre vyčíta súdu prvej inštancie, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, v akom rozsahu považoval konajúci súd toto ustanovenie za neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda, či považoval celé ustanovenie článku IX. označené ako Dohoda o zrážkach zo mzdy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, alebo len v určitej časti, a teda, prečo neuviedol znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Podľa názoru žalobcu pre naplnenie dikcie ustanovenia § 298 ods. 2 CSP postačovalo, ak by vo výroku o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky bolo uvedené celé znenie bodu 1. článku IX, ktorý je označený ako Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktoré je dostatočne čitateľné. Vzhľadom na to, že ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá v jej podstatnom obsahu je uvedená čitateľne v bode 1. článku IX, jednoznačne ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, na podklade ktorej žalovaný nemohol realizovať zrážky zo mzdy, a to aj v tom prípade, ak ďalší text tohto ustanovenia nebol čitateľný. Ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy je zakomponované v texte zmluvy o úvere, teda nie je na samostatnej listine a spotrebiteľ nemal možnosť odmietnuť dohodu o zrážkach zo mzdy, keďže podpisom zmluvy o úvere bol donútený uzatvoriť aj dohodu o zrážkach zo mzdy. Ak by sa rozhodol, že nesúhlasí s dohodou o zrážkach, úver by mu nebol poskytnutý bez podpisu úverovej zmluvy. Ustanovenie článku IX. neobsahuje žiadne poučenie o následkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, nie je uvedené na samostatnom dokumente a žalobca v pozícii spotrebiteľa nemal možnosť odmietnuť uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy, a teda, ak aj nebolo čitateľné celé ustanovenie o dohode o zrážkach zo mzdy, s poukazom na princíp ochrany spotrebiteľa vo finančných službách a tiež s poukazom na ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka, jednoznačne ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

12. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca nepredložil v konaní (a to napriek konštatovaniu odvolacieho súdu o absencii čitateľnej kópie úverovej zmluvy) čitateľnú kópiu úverovej zmluvy, resp. také jej vyhotovenie, ktorého čl. IX. týkajúci sa dohody o zrážkach zo mzdy by bol čitateľný a bolo by ho možné ako celok podrobiť súdnemu prieskumu. V tejto súvislosti žalobca zdôraznil, že Krajský súd v Nitre neuložil žiadnu povinnosť žalobcovi, aby predložil čitateľnú zmluvu o úvere, aby obsahovala čitateľné ustanovenie článku IX. o dohode o zrážkach zo mzdy a rovnako ani súd prvej inštancie nevyzýval ani žalobcu a ani žalovaného na predloženie čitateľnej zmluvy o úvere. Ak teda chcel súd prvej inštancie postupovať takým spôsobom, že chcel vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku celé ustanovenie článku IX. Zmluvy o úvere, neriadil sa odporúčaním, resp. záväzným stanoviskom Krajského súdu v Nitre, a teda nezaobstaral si zmluvu o úvere v čitateľnej podobe. V tejto súvislosti poukázal žalobca na prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem, ktorý bol už pri rozhodovacej praxi Ústavného súdu opakovane odmietnutý ako neakceptovateľný (napr. IV. ÚS 192/08, III. ÚS 163/2011, Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 77/2017). Podľa názoru žalobcu, ak si Okresný súd Nové Zámky, napriek odporúčaniam Krajského súdu v Nitre, nezaobstaral čitateľnú zmluvu o úvere, nevyzval na predloženie tejto čitateľnej zmluvy o úvere žiadnu sporovú stranu, teda ani žalobcu a ani žalovaného, a uspokojil sa s tým, že žalobca sa má dovŕtiť, že je potrebné predložiť čitateľnú zmluvu o úvere pre účely posúdenia kompletného znenia článku IX, bol uplatnený prílišný formalizmus zo strany konajúceho súdu v otázke neunesenia dôkazného bremena.

13. Žalobca ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 176/2020-32, v ktorom sa Ústavný súd SR vyjadril k vykonávaniu zrážok zo mzdy na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. S poukazom na eurokonformný výklad jednotlivých zákonných ustanovení zameraných na ochranu spotrebiteľa, ktorý je podporený judikatúrou Najvyššieho súdu SR a tiež Ústavného súdu SR pre vyslovenie právneho názoru vykonania zrážok zo mzdy v rozpore so zákonom, je podľa názoru žalobcu postačujúce čitateľné znenie bodu 1. článku IX. zmluvy o úvere a skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola vyhotovená na samostatnom dokumente, spotrebiteľ (žalobca) nebol poučený o dôsledkoch uzatvorenia dohody o zrážkach zo mzdy, a napokon, žalobca nemal možnosť túto dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť. S poukazom na uvedené má žalobca nárok aj na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak ako to uviedol vo všetkých doterajších vyjadreniach.

14. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 390 CSP sám vo veci rozhodol, a to tak, že vyhovie žalobnému návrhu v plnom rozsahu a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Žalovaný sa už následne vo veci nevyjadroval.

16. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), a po vykonaní odvolacieho pojednávania rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

17. Odvolací súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 17. 12. 2025, na ktorom právny zástupca žalovaného navrhol, aby odvolací súd zamietol podané odvolanie, v plnom rozsahu sa pridrжал podaní žalovaného v tomto konaní. Nárok na zaplatenie peňažnej sumy je podľa žalovaného nedôvodný, nakoľko žalobca neuhradil ani len istinu úveru, ktorú prevzal. Návrh v časti neprijateľnej podmienky je v rozpore s Občianskym zákonníkom a kritériami, ktoré Súdny dvor uviedol v rozhodnutí C-34/13. Dohoda o zrážkach zo mzdy je ako spôsob zabezpečenia stále, aj k dnešnému dňu, upravená aj pre spotrebiteľské úverové vzťahy. Rozsudok súdu prvej inštancie je založený na správnom vyhodnotení všetkých okolností. V prípade úspechu žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca, ako aj právny zástupca ospravedlnili svoju neúčast' na pojednávaní podaním zo dňa 08. 12. 2025.

18. Odvolací súd doplnil dokazovanie o čitateľnú zmluvu o úvere - Zmluva o OTP EXPRES ÚVERE zo dňa 22. 10. 2012. Prítomný právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že je oboznámený s obsahom tohto dôkazu, pričom nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

19. Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky v článku IX. zmluvy o OTP EXPRES ÚVERE č. XXXX XXXX XX F., uzatvorenej medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného (OTP Banka Slovensko, a. s.) dňa 22. 10. 2012, keď mal za to, že táto spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Zároveň sa domáhal aj vydania sumy 731,40 eur ako bezdôvodného obohatenia, keďže na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy boli v rokoch 2021 a 2022 realizované zrážky zo mzdy žalobcu v tejto sume. Žalovaný mal za to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nepredstavuje neprijateľnú podmienku aj s poukazom na rozhodovaciu prax Súdneho dvora EÚ, keď je dohoda o zrážkach zo mzdy zákonom upraveným spôsobom zabezpečenia pohľadávky a nemôže tak spôsobovať protiprávnu nerovnováhu v právach a povinnostiach. Tiež mal za to, že tu nedošlo k bezdôvodnému obohateniu, keď dohoda o zrážkach zo mzdy nie je právnym titulom plnenia, keď tým je úverová zmluva, keď záväzok žalobcu zo zmluvy nebol žalobcom uhradený v celom rozsahu.

20. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 13C/1/2023-213 zo dňa 10. 11. 2023 tak, že určil, že dohoda uvedená v čl. IX. zmluvy o úvere č. 0509 3019 12 RSU uzavretej dňa 22. 10. 2012 týkajúca sa zrážok zo mzdy, je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná (výrok I.). V časti o zaplatenie sumy 731,40 eura s príslušenstvom súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok II.). O trovách konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.). Z dôvodu odvolaní podaných stranami sporu bola vec predmetom prieskumu odvolacím súdom, pričom odvolací súd zrušil tento napadnutý prvý rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď skonštatoval, že článok IX. zmluvy o úvere, ktorého obsahom je podľa

jeho označenia dohoda o zrážkach zo mzdy, nie je v predloženej zmluve uvedený kompletne v čitateľnej podobe, aby ako celok mohol byť predmetom súdneho prieskumu a aby následne mohlo byť celé jeho znenie prípadne uvedené aj vo výrokovvej časti rozhodnutia pre splnenie podmienky uvedenej v ust. § 298 ods. 2 CSP. Taktiež vytkol nedôsledné riadenie sa súdu prvej inštancie uvedeným ustanovením § 298 ods. 2 CSP, keďže súd prvej inštancie pôvodne určil dohodu uvedenú v čl. IX. zmluvy (týkajúcu sa zrážok zo mzdy) za neplatnú ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom ju výslovne neuviedol vo výroku rozsudku.

21. Po vrátení predmetnej veci súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 13C/1/2023-294 zo dňa 06. 12. 2024. Z dôvodu podaného odvolania žalobcu je vec predmetom prieskumu odvolacím súdom.

22. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník účinný ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2, 3 a 4 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

25. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

26. Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

32. Podľa § 295 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhoval, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

33. Podľa § 298 ods. 2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej

podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

34. Podľa § 384 ods. 2 CSP, odvolací súd môže doplniť dokazovanie vykonaním ďalších dôkazov navrhnutých stranou, ak ich nevykonal súd prvej inštancie, hoci ich strana navrhla.

35. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

36. Podľa § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak

a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a

b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

37. Odvolací súd uvádza, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, keďže na strane žalobcu je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní zmluvy o úvere č. 0509 3019 12 RSU zo dňa 22. 10. 2012 nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na strane právneho predchodcu žalovaného bola naopak právnická osoba, ktorá konala v rámci predmetu svojho podnikania. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) jej neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou podľa § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je potrebné tvrdiť ani preukazovať naliehavý právny záujem (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28. 03. 2019). V zmysle uvedeného považoval odvolací súd podanú žalobu za procesne prípustnú.

38. Odvolací súd vo veci sám rozhodol, pričom považoval za potrebné nariadiť vo veci termín pojednávania, a to z dôvodov, že vec bola predložená odvolaciemu súdu už druhýkrát (vo veci už bolo potrebné rozhodnúť v zmysle ust. § 390 CSP) a zároveň považoval za potrebné doplniť dokazovanie (§ 295, § 384 ods. 2 CSP) o čitateľnú zmluvu o úvere, keďže sa v tomto smere nestotožnil s postupom súdu prvej inštancie, ktorý považoval za príliš formalistický. Odvolací súd uvádza, že v prípade kontroly neprijateľných zmluvných podmienok je daná možnosť vykonať aj nenavrhnuté dôkazy, čo súvisí s povinnosťou „ex offa“ kontroly neprijateľných zmluvných podmienok. Dispozičná zásada a zásada ne ultra petita nebránia tomu, aby súd vyžadoval od žalobcu, aby predložil jeden alebo viaceré dokumenty, ktoré sú základom pre podanie návrhu. Všeobecne nemôže byť na ťarchu spotrebiteľa, ak v žalobe iba označí, ale nepripojí všetky dôkazy na podporu svojich tvrdení. V tomto prípade bol takýto dôkaz nielenže označený, ale bol aj fyzicky predložený, len čiastočne v nečitateľnej podobe, preto bolo potrebné zvoliť taký postup, ktorý by zodpovedal povinnosti kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, a to v súvislosti s predmetom tohto sporu, keď sa žalobca podanou žalobou domáhal voči žalovanému určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v čl. IX. zmluvy o úvere č. 0509 3019 12 RSU zo dňa 22. 10. 2012, ktorá sa týkala zrážok zo mzdy. Súd prvej inštancie mal preto postupovať tak, aby uvedená zmluvná podmienka vôbec mohla byť predmetom súdneho prieskumu a túto si obstaráť v čitateľnej podobe.

39. K argumentácii žalovaného o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom upraveným spôsobom zabezpečenia pohľadávky a nemôže tak spôsobovať protiprávnu nerovnováhu v právach a povinnostiach, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej inštitúcie, je relevantné ex offa súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť, ak to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva, a to ex offa súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú

hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd ďalej uvádza, že spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu najmä, ak existuje nebezpečenstvo, že sa v eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej ochrany, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Ak by vnútroštátne právo umožnilo obísť takéto preskúmanie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, išlo by o pozbavenie Smernice 93/13/EHS jej účinku. Preto v konečnom dôsledku aplikovanie tak významného zabezpečovacieho inštitútu, akým je dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorý dodávateľovi umožňuje svojvoľne nadiktovať výšku pohľadávky za účelom mimosúdnej exekúcie majetku spotrebiteľa bez prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok, musí byť predmetom súdneho prieskumu, t. j. či v tom-ktorom prípade obstoí podľa kritérií upravených v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka.

40. Aby mohla byť dohoda o zrážkach zo mzdy právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. V danom prípade je dohoda o zrážkach zo mzdy súčasťou zmluvy o úvere, pričom slúži na zabezpečenie záväzkov dlžníka zo zmluvy. Z obsahu čl. IX zmluvy o úvere, v ktorom je obsiahnutá dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov nevyplýva osobitná možnosť dlžníka ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie takejto dohody, prípadne možnosť v dodatočnej lehote vylúčiť právne účinky takejto dojednania napríklad jednostranným odstúpením od dohody, prípadne inou formou upravená možnosť spotrebiteľa prijať či neprijať takúto dohodu, prípadne meniť obsah tejto dohody. Zo strany žalovaného nebolo žiadnym dôkazom relevantne vyvrátené, že táto dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Žalobca nemal možnosť dohodu svojou voľbou vylúčiť, ani nepodpísať bez toho, aby mu súčasne nebol poskytnutý úver. Žalovaný v tomto prípade nepreukázal individuálny charakter tohto dojednania, pričom v konaní len uvádzal, že zo žiadneho ustanovenia spotrebiteľského práva nevyplýva podmienka individuálneho dojednania. Už samotné dojednanie, ktoré nebolo so spotrebiteľom individuálne dojednané (opak nebol ničím preukázaný) a ktoré zásadným spôsobom znevýhodňuje jeho postavenie v prípade, ak sa dostane do omeškania s riadnym splatením úveru, možno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Dohodou o zrážkach zo mzdy si veriteľ zabezpečil účinný právny nástroj na vymoženie svojho nároku voči dlžníkovi závislý výlučne len na jeho iniciatíve a jeho jednostranných tvrdeniach. Je na vôli veriteľa, kedy a či vôbec predloží zamestnávateľovi dlžníka dohodu o zrážkach zo mzdy a v akej výške sa bude domáhať vykonávania zrážok z jeho mzdy na základe nejudikovaného titulu. Dlžník pritom nemá možnosť zabrániť vykonávaniu zrážok inak ako iniciovaním súdneho konania, v ktorom prostredníctvom neodkladného opatrenia dočasne zabráni výkonu zrážok a následne bude v konaní vo veci samej namietat' platnosť a zákonnosť predloženej dohody o zrážkach z jeho mzdy, t. j. či uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy obstoí podľa kritérií upravených v § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka alebo či takúto klauzulu je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na znenie ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého za individuálne dojednané sa nepovažujú také zmluvné ustanovenia, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V prípade nepreukázania opaku zo strany dodávateľa sa zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka), čo je aj tento prípad, vzhľadom na absenciu preukázania individuálneho charakteru tohto zmluvného dojednania zo strany žalovaného.

41. Všetky uvedené okolnosti nasvedčujú tvrdeniu, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore so spotrebiteľským právom (pri absencii jeho individuálneho dojednania), je zmluvným dojednaním spôsobujúcim nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa, pretože je spôsobilé zásadným spôsobom a v rozpore so zákonom zasiahnuť do jeho majetkových a osobných pomerov tým, že mu nie je umožnené v plnej miere disponovať so svojím príjmom plynúcim mu z výkonu zamestnania alebo povolania. V neprospech žalobcu je aj neurčité dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v časti špecifikovania zabezpečenej pohľadávky, keďže z nej pre spotrebiteľa

jasným spôsobom nevyplýva určenie celkovej sumy, ktorá je zabezpečená, prípadne aká bude konkrétna výška samotných zrážok zo mzdy. Uvedené časti tohto právneho úkonu nemožno oddeliť od ostatného obsahu dojedanej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá by bez týchto častí stratila svoj zmysel, preto v zmysle vyššie uvedených skutočností odvolací súd konštatuje pri absencii individuálneho charakteru tohto dojednania neprijateľnosť a neplatnosť dojedanej dohody o zrážkach zo mzdy ako celku.

42. Odvolací súd bol toho názoru, že je potrebné po vyhodnotení neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa dohody o zrážkach zo mzdy vychádzať z právneho názoru Ústavného súdu SR prezentovaného v jeho rozhodnutí I. ÚS 176/2020 zo dňa 28. 04. 2020, v ktorom tento konštatuje, že ak je neprijateľnou podmienkou samotné ustanovenie o spôsobe vymáhania (dohoda o zrážkach zo mzdy), potom dôsledkom je to, že veriteľ takýmto spôsobom nemôže vymôcť žiadne nároky, teda ani nároky, ktoré by inak boli úplne v poriadku. Ak je neprijateľnou podmienkou samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, tak dôsledkom je, že ju veriteľ nemôže uplatňovať, teda nemôže si zo mzdy dlžníkov zrážať nič, a to ani na uspokojenie nárokov, ktoré samy o sebe sú úplne v poriadku. V tomto kontexte je potrebné, podľa názoru odvolacieho súdu, dospieť k záveru, že takto vymoženým prostriedkom v prípade určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, chýba zákonný podklad, a preto pri určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy predstavujú tieto prostriedky bezdôvodné obohatenie z neplatného právneho úkonu. Odvolací súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného o tom, že tu v prípade neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy nemohlo vzniknúť žiadne bezdôvodné obohatenie. Bez existencie dohody o takýchto zrážkach by zrážky zo mzdy nebolo možné vykonať, keď práve takáto dohoda umožnila žalovanému vykonať zrážky a získať finančné prostriedky žalobcu bez toho, aby to mohol žalobca ovplyvniť, nakoľko tieto sú vykonávané nezávisle od jeho vôle. Takýmto spôsobom je možné uplatňovať zrážky zo mzdy a súčasne sa vyhnúť súdnemu konaniu, v ktorom by boli tieto nároky uplatnené za účelom ich vymoženia, pri súčasnej absencii možnosti prípadnej procesnej obrany spotrebiteľa voči týmto nárokom, a to aj v súvislosti s prípadným namietaním ich premlčania, na čo bolo v konaní aj poukazované žalobcom v súvislosti s premlčaním nárokov žalovaného v dôsledku toho, že úver bol vyhlásený za predčasne splatný ešte dňa 24. 04. 2015, kde k vykonaniu zrážok došlo až v priebehu rokov 2021, resp. 2022. Za tohto stavu a z vyššie uvedených dôvodov nie je preto, podľa názoru odvolacieho súdu, relevantná argumentácia žalovaného v tej rovine, že zo strany žalovaného nedošlo k úhrade celej istiny poskytnutého úveru, či poukaz žalovaného na ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade nešlo o plnenie samotného žalobcu, ale o vykonávanie zrážok zo mzdy jeho zamestnávateľom, bez možnosti žalobcu toto namietať, či nejakým spôsobom ovplyvniť.

43. Odvolací súd mal v zmysle vyššie uvedeného za to, že na strane žalovaného tu došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktoré spočívalo vo vykonaní zrážok zo mzdy v celkovej výške 731,40 eura, ktoré boli realizované na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Z tohto dôvodu považoval odvolací súd podané odvolanie žalobcu za opodstatnené a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Zároveň v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi požadovaný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 731,40 eura za čas od 14. 03. 2023 do zaplataenia s tým, že v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je vymedzený čas plnenia, preto treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že obohatený je povinný bezdôvodné obohatenie vydať prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie, a ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom splatnosti pohľadávky je potom deň po doručení tohto žalobného návrhu žalovanému. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 12. 03. 2023, dňa 13. 03. 2023 bol žalovaný povinný bezdôvodné obohatenie vydať a dňa 14. 03. 2023 sa dostal do omeškania.

44. Odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1, 2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

45. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).